

Kim bu yalançylar?

Category: Kitapcy, Publisistika

написано kitapcy | 24 января, 2025

Kim bu yalançylar? KIM BU YALANCILAR

Adı: William L. Laurence.

The New York Times yazarıydı. Bilimsel konularda makale yazıyordu.

Dünyanın en önemli gazetecilik ödülü Pulitzer'i kazandı.

Ödül kazanmasına sebep olan makale 12 Eylül 1945'te yayınlandı.

ABD; 6 Ağustos 1945'te pazartesi sabahı saat 08.15'te "küçük oğlan" adını verdiği atom bombasını Hiroşima'ya; ve üç gün sonra "şişko adam" dediği atom bombasını Nagasaki'ye attı.

Dünya atom bombasının etkisini öğrendikçe şoke oldu. Böylesine bir nükleer silahı kullanan Amerikalılara herkes ateş püskürdü. 200 bin kişi ölmüştü. Fakat radyoaktif serpintiler yüzünden ölümler uzun yıllar yaşanmaya devam edecekti.

Bilimsel konular üzerinde makaleler yazan New York Times yazarı Laurence, 12 Eylül 1945'te şunu yazdı: "0 şehirlerde kesinlikle herhangi bir radyoaktif madde yoktur. Bu bir kara propagandadır; Japonların yalanıdır."

İşte bu makalesiyle 1946'da Pulitzer ödülünü kazandı.

Korkunç gerçek sonra ortaya çıktı; Laurence yalancıydı. Sadece çalıştığı gazeteden maaş almıyor; ayrıca Pentagon'dan da para alıyordu! Ajandı...

Peki...

Türkiye ekonomisinin iyi olduğunu, dünyada bir yıldız gibi parladığını televizyonlarda söyleyen, gazetelerde yazan yerli ve yabancı iktisat uzmanları, ekonomi yazarları kim? Halkı kriz konusunda aldatan bu iki maaşlıları tanıyor musunuz?

• CIA'ci ekonomistler

Kitabın adı: Economists And The Powerful- Convinient Theories, Distorted Facts, Ample Awards. (İktisatçılar ve Güç Sahipleri-

İsmarlama Teoriler, Çarpıtılmış Gerçekler, Büyük Mükafatlar.)
Kitap 2012'de Londra'da yayınlandı.

Norbert Haring ve Niall Douglas kitapta şunu yazdı:

CIA güdümündeki (Rand Corporation, Ford Foundation gibi) düşünce kuruluşları bir dizi ekonomisti finanse ederek piyasayı istedikleri gibi manipüle ediyor. Bu ekonomistlere yüksek maaşlarla medyada büyük olanaklar sağlanıyor; köşe yazarı ve tv'lerde yorumcu yapılıyor.

İngiliz yazarlara göre, iktisatçılar artık bilim adamı olmaktan çıkarılıyor; ideolog yapılıyor. Bunlar laf kalabalığıyla gerçeklerin üzerini örtüyor ve krizleri gözlerden uzak tutuyor.

İnsan ister istemez bizde adı, "televoleci"ye çıkmış ekranlardaki iktisatçıları anımsıyor; hep "güllük gülistanlık" bir Türkiye'den bahsettiler.

SÖZCÜ gazetesi gibi sadece bir avuç gazete, tv, gelen krizi yazdı.

Merkez ve yandaş medya açıkça yalan yazdı, konuştu. Bunun karşılığında nerelerden maaş aldılar. Nereden ödül kazandılar! Norbert Haring ve Niall Douglas'a göre, bugüne kadar CIA ve Pentagon ile çalışan 36 iktisatçı Nobel ödülü kazandı! Konuyu biraz daha açayım...

• Aslında olan nedir?

ABD, 1946-1970 sürecinde ekonomik açıdan "altın çağ" yaşadı. 1970'lerin başındaki petrol krizi ve Vietnam bozgunu ekonomisini yapısal krize soktu. Yeni bir iktisadi ve dolasıyla toplumsal düzene ihtiyaç duydu: Neo liberalizm. Ama korkuyorlardı, çünkü "yeni" diye yutturulacak sistem 1929'daki dünya ekonomik krizinde bozguna uğramıştı.

Şili laboratuvar olarak seçildi.

Halkın oylarıyla iktidara gelmiş S.Allende, 11 Eylül 1973'te faşist General Pinoche'nin askeri darbesiyle yıkıldı.

Pinoche'nin ekonomik danışmanlığına neoliberal M.Friedman getirildi. Pinoche'nin "ekonomi prensleri" ise M. Friedman'la aynı ekolden/ okuldan gelen Chicago Okulu'ndan mezun Şilililer

idi.

Hemen sosyal devlete son verdiler. Eđitimden sağlığa her Őeyi paralı yaptılar. Şili pazarı ardına kadar yabancı sermayeye açtılar. ÖzelleŐtirme yaptılar. BaŐta tarım olmak üzere üretimi azaltıp ithalatı artırdılar.

Maaş ve ücretleri dondurdular ve buna rağmen vergi çalışanların sırtına yüklendi.

Sistem tamamen finansa dayalıydı; tanrı, dolar'dı. Halkın arzuları hayalleri körüklendi, tüketime yönlendirildi. Kredi kartı limitine göre insanlar saygı görmeye başladı!

Bu arada "aman döviz, aman borsa" diyen ekonomistler halkı kandırmaya başladı. "Kemerleri sıkın sonra her Őey güzel olacak"!

Kimse olup bitene ses çıkaramadı çünkü; "piyasa baskılardan kurtulmalıdır" diyen sendikaları yok ettiler. Askeri darbe muhalefeti işkencelerden geçirip cezaevine tıktı. Toplumsal muhalefet; feminist, çevreci, eşcinsel, yeŐiller, hayvan hakları gibi küçük gruplara bölündü. Etnik ayrılıklar gündeme getirildi.

Bu neoliberal değerleri savunanlar, gazetelerde yazdırılıp tv'lere çıkarıldı. Halkı ezen bu iktisadi plan "devrim" diye yutturuldu.

Bu "ekonomik devrimin" mucidi; F.Hayek'e 1974'te; darbeci General Pinoche'nin danışmanı M.Friedman'a 1976'da ve Őikago Okulu'ndan G.Stigler'e 1982'de, R. Coase'ye 1991'de ve G.Becker'e 1992'de Nobel ödölü verildi! Bu "filmin" senaryo yazarları hep Nobel ödölü aldı!

Biliyorsunuz; adına "ekonomik devrim" denen bu "film" Türkiye'ye T.Özal'la 24 Ocak 1980 kararlarıyla geldi; 12 Eylül askeri darbesiyle gösterime sokuldu.

12 Eylül'e pek bu açılardan bakılmadı. Örneđin, Pakistan'da kamulaŐtırma yapan Zülfikar Ali Butto'yu darbeyle düşüren ve neoliberal politikaları hayata geçiren Ziya ül Hak ile Kenan Evren'in kardeŐ yapılması tesadüf olabilir mi?

Fakir çocuklara bedava süt verilmesini kaldırdığı için İngiltere'de adı "süt hırsızına" çıkan M.Thatcher, dünyaya "demir leydi" diye yutturuldu. Kovboy R.Reagan'dan "efsanevi

başkan" yaratıldı!

Bizde; T.Özal'a "devrimci" diye methiyeler düzüldü; aynen son 10 yıldır "devrimci" diye R.T.Erdoğan'a övgü yapıldığı gibi.

Halka gerçekler hiç anlatılmadı; halk hâlâ kandırılıyor.

Yaşanılan ekonomik krizin Gezi olayları ya da 17 Aralık ile hiç ilgisi yoktur. Yapısaldır.

Büyük oyunu görmek lazım...

Soner Yalçın.

«SÖZCÜ» gazetesı, 29 Ocak 2014. Publisistika